

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

13. Pœnæ, quæ tepidis impendent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

det illa Majestas, & sceditatem
admissorum peccatorum in aper-
tâ luce contemplabimur.

13. *Stimulus: pœna, quæ
tepidis impendit.*

46.
13. Pœna
parata.
Sunt Deo
odiosi.
Apc. c. 3.

Ingens supplicium existiman-
dum est Dei odium, quod tepi-
dus incurrit: odimus quod vom-
itu ejicimus, & cineribus, aut
pulvere coopertum auferri præ-
cipimus. Tepidum verò à se tan-
quam rem exosam vomendum
minatur Deus; dum Laodicensi
Episcopo hoc vitio laboranti, per
Epistolam minacem, dicit: Scio
opera tua, quia neque frigidus, es
neque calidus, sed quia tepidus es,
incipiam te evomere ex ore meo.
Hinc S. Bernardus: Vereor, ait, ne
te tepidum & nauseam provocan-
tem evomat ex ore suo, qui te
cupit invenire, aut sui considera-
tionè calidum charitatis igne fla-
grantem, aut tui consideratione
frigidum, & aquâ compunctio-
nis ignita diaboli jacula restin-
guentem: dicit enim Christus:
Utinam calidus, aut frigidus esses:
unde infert idem Sanctus, debe-
re te vel esse virum desiderio-
rum cum Daniele, aut dolorum
& scientem infirmitatem cum Jo-
bo, aut contemplationis igne suc-
cendi cum Maria ad pedes Chri-
sti, aut cum Lazaro abdi in sepul-

chro, & in amaritudine animæ re-
cogitare cum lachrymis annos
præteritos vitæ tuæ.

Qualem te paraveris Deo, ta-
lis oportet appareat tibi Deus,
ait idem Sanctus; vigilas tu, vigilat
& ipse, Cujus rei exemplum lucu-
lentum habemus in Sponsâ Can-
ticorum 4. quæ cum Sponso ad-
surgendum invitanti, nescio qui-
bus exultationibus pigritiam suâ
obvelans, januam non aperuif-
set, ac continuo pœnitentiâ du-
cta, sponsum, qui moræ impatiens
jam abierat, per vicos plateasque
quæreret, malo suo experta est,
quanta damna vel exigua negli-
gentia secum trahat: pessulum
enim, quo sponsum ab ingressu
prohibebatur, modicam pigritiam
significare existimat Richardus à
S. Victore; ac sicut magna janua
exiguo pessulo claudi potest; ita
sæpè contingere, ut parvæ negli-
gentiæ magna gratiarum celestium
fluenta sistant: spes aliquid ob-
tinendi, laborem socium desi-
derat.

Hinc S. Augustinus duas alas,
Credere, & bene agere, spei Chri-
stianæ adjungit. Non est satis ad
speranda felicitatis aternæ præ-
mia, si credas, & mali nihil agas;
sed strenuè præceptis Dei im-
plendis laborandum est. Virgi-
nes fatuæ regno excluduntur,
quia providere sibi de oleo per
sociordiam omiserunt: & feralis
Tttt illa

47.
Expertâ id
Sponsa.
Cant. 4.

31.
Duo alas
spei sunt
credere &
bene age-
re.

Præfat. in
Psal. 37.

illa sententia, Ite maledicti, eos in Evangelio ferit, qui egentibus benefacere neglexerunt; impleturque in unoquoque illorum illud Sapientis: Hyeme piger arare noluit, mendicabit ergo æstate: quia enim per hyemem hujus vitæ non satis amoris divini igne incaluit, ut pigritiæ frigus excuteret, & bonis operibus infudaret; in æstate, hoc est in morte (quæ sicut æstas colligendæ messis tempus est, ita operum merces statim à morte rependitur) tum frustra ad extremam mendicitatem se redactum sine ulla subsidij expectatione piger inveniet.

48.
Contra
vera otii
est domus
diaboli.

Dæmon ab homine ejectus, ubi loca inaquosa, in quibus homines, quos maximè odiorum suorum scopos habet, non reperit, redit ad domum unde ejectus fuerat, eamque reperiens vacuum bonis operibus; &, opinione quidem pigri hominis, mundam ac peccatis gravioribus minimè obnoxiam, & vanæ gloriæ tapetiis quasi ornatam; assumptis septem nequioribus spiritibus illam invadit, totque illam miseris replet, ut fiant novissima pejora prioribus. Otium enim Bernardo malorum omnium est receptaculum; & quantum otio demis, tantum te dæmoni subtrahere arbitratur S. Hieronymus.

Pigras animas, & ad bene ge-

neroseque operandum animo dejectas bufonibus similes dicebat S. Theresia, qui per terram serpunt, terræque vescuntur; alibi que plures lachrymis dignoscens, quod in pede montis hæreant, qui alioquin, si animos sumerent, in ejus verticem possent evadere: hortaturque filias suas, ut semper generosos spiritus alant, ad futurum Deum, qui earum conatus promoveat, modò cum humilitate & in Christum fiducia ambulant. Neque ullam vidisse se unquam hujuscemodi, quæ à Deo derelicta hæreat in postremis; plures verò paucis hebdomadis magis proficere, quàm alias annis compluribus; adeoque sæpè demiratam, quantum ad consecutionem virtutum valeat animi excelitas, & magnitudo.

14. *Stimulus: Timor ne ob
sordiam à Deo dese-
ramur.*

Formidabile malum est à Deo cæferi, animumque Dei solius cupidum, hoc unice habere in votis ne à Deo vel ad horam deseratur; ait S. Gregorius, quod in quantum, medios inter hostes, periculis versetur, apprimè cognoscat: ideoque suspirantis in modum